

РЕШЕНИЕ

№ 8573

гр. София, 04.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав, в публично заседание на 10.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **10586** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба от „Юнион Балканс Бизнес СФ“ ООД – [населено място], представлявано от И. Г. К. чрез адвокат Я. Х. срещу Ревизионен акт № Р-22221023007754-091-001/06.06.2024г., издаден от С. Й. Г. - орган, възложил ревизията, и С. А. Д. - ръководител на ревизията в потвърдената му част с Решение № 1203/30.08.2024г., издадено от Директор на Дирекция "ОДОП" С.. С РА на дружеството са установени задължения във връзка с непризнато право на приспадане на данъчен кредит по реда на Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ общо в размер на 17 432.89 лв. и са начислени лихви за забава в общ размер на 11 017.94 лв. за данъчни периоди от м. 05.2018г. до м. 07.2018г. и м. 06.2019г.; установени са и задължения за корпоративен данък по Закона за корпоративното облагане /ЗКПО/ за 2018г. и 2019г., общо в размер на 22 917.13 лв. и са начислени лихви за просрочие, общо в размер на 11 844.83 лв. Жалбоподателят излага доводи за незаконосъобразност на оспорения РА, като издаден в нарушение на материалния закон и при съществени процесуални нарушения. Твърди, че органите по приходите не са изяснили всички обстоятелства от значение за установяване на публичните му задължения, което от своя страна е довело до погрешни фактически и правни изводи. Моли да бъде отменен като незаконосъобразен и необоснован обжалвания РА.

В съдебно заседание и по съществуващото на спора, жалбоподателят, чрез процесуалния си представител поддържа жалбата на изложените в нея подробни съображения. Претендира присъждане на сторените съдебни разноски.

Ответната страна Директорът на Дирекция "ОДОП" - С. при ЦУ на НАП чрез процесуалния си

представител оспорва жалбата и моли съда да я отхвърли като неоснователна. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, становищата на страните и съобрази приложимия закон, намира за установено от фактическа страна следното: Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221023007754-020-001/22.12.2023г., връчена на 03.01.2024г. по електронен път, изменена със Заповед №Р-22221023007754-020-002/01.04.2024г., издадени от С. Й. Г., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП В., оправомощена със заповеди №З-ЦУ- 2303/06.11.2023г. и №З-ЦУ-2679/22.12.2023г. на зам. изпълнителния директор на НАП, Заповед №ЗЦУ-ОПР-24/15.06.2023г. на изпълнителния директор на НАП и Заповед №РД-01-1019/06.11.2023г. на директора на ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия на „Юнион Балканс Бизнес СФ“ ООД за определяне на задълженията за данък върху добавената стойност /ДДС/ за периодите от 01.05.2018г. до 31.07.2018г. и от 01.06.2019г. до 30.06.2019г. и корпоративен данък за периодите от 01.01.2018г. до 31.12.2019г.

За резултатите от ревизията е съставен ревизионен доклад /РД/ №Р-22221023007754-092-001 от 16.05.2024г. Дружеството не е упражнило правото си да подаде писмено възражение срещу него по реда на чл. 11 7. ал. 5 от ЗДДС.

Ревизията приключва е РА №Р-22221023007754-091-001/06.06.2024г., издаден от С. Й. Г. - орган, възложил ревизията, и С. А. Д., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП В. - ръководител на ревизията, връчен на 12.06.2024г. по електронен път. Установени са допълнителни задължения за корпоративен данък в размер на 22 917.13 лв. за 2018г. и 2019г., както и за ДДС в размер на 17 432.89 лв. за данъчни периоди от м. 05.2018 г. до м. 07.2018 г. и м. 06.2019г. и са начислени лихви в общ размер на 22 862.77 лв.

Основната дейност на задълженото лице е упълномощено представителство на чуждестранни физически и юридически лица. организиране на счетоводно отчитане и съставяне на финансови отчети по реда на Закона за счетоводството /ЗСч/, счетоводни и финансови консултации, маркетингови услуги и услуги по бизнес планиране, услуги по преводи от и на чужди езици. Дружеството стопанисва офис под наем, находящ се в [населено място]. [улица], вх. Г, първи надпартерен етаж съгласно договор за наем на недвижим имот от 21.02.2018 г.

Констатирано е, че не са представени всички изискани документи, представляващи счетоводна отчетност съгласно ЗСч, както и първични счетоводни документи. Прието е, че липсва или не е представена счетоводна отчетност съгласно ЗСч, воденото счетоводство не дава възможност за установяване основата за облагане, както и когато документите, необходими за установяване на основата за облагане с данъци са унищожени не по установения ред. т.е. формиран е извод за наличие на обстоятелство по чл. 122, ал. 1, т. 4 от ДОПК. По тази причина по електронен път са връчени ИПДПОЗЛ №Р-22221023007754-040-002/19.02.2024г. и Уведомление по чл. 124, ал. 1 от ДОПК №Р-22221023007754-113-001/19.02.2024г., с което ревизираното лице е уведомено, че данъчните основи за облагане с корпоративен данък за периода от 01.01.2018г. до 31.12.2019г. и за данък върху добавената стойност за периодите от 01.05.2018г. до 31.07.2018г. и от 01.06.2019г. до 30.06.2019г. ще бъдат определени по особения ред. Предоставена е възможност да ангажира доказателства и да вземе становище. От „Юнион Балканс Бизнес СФ“ ООД не е взето становище и не е попълнена декларация по чл. 124, ал. 3 от ДОПК за 2018 г. и 2019 г.

Същевременно, при установяване задълженията по ЗКПО и ЗДДС. органите по приходите са приложили материалния закон.

За 2018г. е подадена годишна данъчна декларация /ГДД/, с която са декларирани счетоводен финансов резултат - печалба в размер на 6 968.42 лв. и данъчен финансов резултат - печалба в

същия размер.

За 2019г. е подадена годишна данъчна декларация ГДД/, с която са декларирани счетоводен финансов резултат - печалба в размер на 1 602.75 лв. и данъчен финансов резултат - печалба в същия размер.

1. Установено е, че през 2018г. и 2019г. по сметка 602 „Разходи за външни услуги“ са отчетени разходи по фактури, издадени от „Предед“ ЕООД, „Домо 73“ ЕООД, „СГТТ“ ЕООД и „Л. О. Д. Л.“ ЕООД.

През 2018г. са издадени фактури от „Предед“ ЕООД, „Домо 73“ ЕООД и „СГТТ“ ЕООД, а през 2019г. от „Л. О. Д. Л.“ ЕООД, както следва:

- фактура №25/30.05.2018г. с отчетна стойност 17 200.00 лв., издадена от „Домо 73“ ЕООД с посочен предмет — софтуерни услуги;

- фактура №14/04.06.2018г. с отчетна стойност 19 100.00 лв., издадена от „Преред“ ЕООД с посочен предмет - търговска комисионна;

- фактура №18/30.06.2018г. с отчетна стойност 21 700.00 лв., издадена от „СГТТ“ ЕООД с посочен предмет - рекламни услуги;

през 2019г. е издадена фактура №4/04.06.2019г. от „Л. О. Д. Л.“ ЕООД с отчетна стойност 6 420.00 лв. и посочен предмет „посреднически услуги“.

На „Предед“ ЕООД, „Домо 73“ ЕООД, „СГТТ“ ЕООД и „Л. О. Д. Л.“ ЕООД са извършени насрещни проверки, резултатите от които са обективирани в ПИНП. На дружествата са връчени ИПДПОЗЛ по електронен път с изключение на „Домо 73“ ЕООД, на което искането е връчено по реда на чл. 32 от ДОПК. В отговор са представени документи единствено от „СГТТ“ ЕООД - писмени обяснения, че фактура с декларираните от ревизираното лице данни не е издавана, както и такава не е открита в счетоводството на дружеството. Уточнено, е че на „Юнион Балканс Бизнес СФ“ ООД не са извършвани услуги от „СГТТ“ ЕООД.

От ревизираното лице са представени единствено счетоводни регистри и банкови извлечения.

При извършени проверки в ИМ на НАП органите по приходите са установили, че дружествата не са отразили спорните фактури в дневниците за продажби за съответните данъчни периоди, същите не са разполагали с лица наети по трудови и извънтрудови правоотношения. Поради непредставяне на изисканите доказателства е констатирано, че не може да се установят обстоятелствата, свързани с материалната, техническа и ресурсна обезпеченост на доставчиците. Липсата на фактури, приемо- предавателни протоколи, пътни листове и др. е дала основание на ревизиращия екип да приеме, че не може да бъде обоснована реалността на процесните доставки. Поради непредставяне на счетоводни регистри е констатирано, че не може да се установи дали задължените лица са отчели приход от фактурираните услуги и плащания свързани с тях.

Органите по приходите са формирали извод, че събраните към административната преписка доказателства и резултатите от извършените процесуални действия не доказват реално извършени стопански операции от процесните доставчици, поради което е прието, че е налице липса на документална обосновааност и наличие на отклонение от данъчно облагане. На основание чл. 26. т. 2 от ЗКПО във връзка с чл. 10 от ЗКПО и чл. 16, ал. 1 и ал. 2, т. 4 от ЗКПО не са признати за данъчни цели разходите в общ размер на 58 000.00 лв. за 2018г. и в размер на 6 420.00 лв. за 2019г.

2. Установено, е че за 2018г. и 2019г. по сметки 602 /Разходи за външни услуги/, 606 /Разходи за данъци, такси и други подобни плащания/ и 609 /Други разходи/ са отчетени разходи за сервизни услуги, каско, данък МПС, такса за обучение, преводачески услуги, такса пълномощно, консултантски услуги, обучение, билети, диагностика автомобил, месечен абонамент за спорт, разходи за ваучери, префактурирани разходи, ремонт на автомобил, фотографски услуги, услуги по дизайн, рекламни услуги, такси, по застрахователна полица, резервни части и лихва

фактурирани от „Маргел-М“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „ДСК Лизинг“ АД с ЕИК[ЕИК], „Ай Ти Бейслайн“ ООД с ЕИК[ЕИК], „ТБС Консултинг“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „Метафраси“ ООД с[ЕИК], „Юнион Балкан Бизнес ЕУ“ ООД с ЕИК[ЕИК], „Си Трейд 2012“ ЕООД, HELLENIC SEAWAYS, „Порше Интер Ауто БГ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „БТПП ЦПОПКФО“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „Бенефит Системс България“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „Идънред България“ АД с ЕИК[ЕИК], „Офис Експрес Сървис“ АД с ЕИК[ЕИК], „Мото-Пфое“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „Алсас“ ООД с ЕИК[ЕИК], „Менклипс“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „Ар Енд Ти Енерджи Солар“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „Дабъл Ти“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „Спайси Тренд С“ ООД с ЕИК[ЕИК], ЕТ „Интелект - Ваня Ананиева“ с ЕИК[ЕИК], „Карма Ди“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „Авиа“ ООД с ЕИК[ЕИК] и „ОТП Лизинг“ ЕООД с ЕИК[ЕИК]. Общо отчетените разходи по сметките за 2018г. са в размер на 40 758.64 лв., а за 2019 г. - 39 742.96 лв.

Органите по приходите са констатирани, че въпреки че са изискани всички първични и търговски документи, справки, регистри и други документи, в отговор на връчените ИПДПОЗЛ, са представени малка част от тях. Не са ангажирани заверени копия на фактурите, издадени от горепосочените юридически лица, както и съпътстващите ги документи, които да докажат основанието за отразените счетоводни операции. Въз основа на изложеното е направен извод, че отчетените разходи са документално необосновани и не са свързани с икономическата дейност на ревизираното лице.

В резултат на изложеното на основание чл. 26, т. 1 и т. 2 от ЗКПО не са признати разходи за данъчни цели за 2018г. в размер на 40 758.64 лв. и за 2019г. в размер на 39 742.96 лв.

3. За финансовите 2018г. и 2019г. е установено, че по сметка 603 /Разходи за амортизация/ са отчетени разходи, като за 2018г. в размер на 43 563.68 лв. и за 2019г. в размер на 42 125.61 лв.

По данни от представените счетоводен и данъчен амортизационен план към 31.12.2018г. са начислени амортизации в общ размер на 44 107.70 лв. за придобити през 2016 г., 2017 г. и 2018 г. активи, както следва: компютри Lenovo AIO 300-22 touch - 2 бр., два автомобила марка Л. Р., апартамент №1 с мазе 2 - 13.224 % ид. ч., офис обзавеждане, гараж 36.55/288.58 ид. ч., паркомясто 2-19 кв. и А. А3 с рама WAUZZZ8VF1066252. Към 31.12.2019г. начислените амортизации са в общ размер на 42 125.61 лв.

Ревизиращите са констатирани, че дружеството не е представило изисканите доказателства за използването за независимата икономическа дейност на апартамент №1 с мазе 2 - 13.224 % ид. ч. ; гараж 36.55/288.58 ид. ч.; паркомясто 2-19 кв.; А. А3 с рама WAUZZZ8VF1066252 и двата автомобила марка Л. Р. в т. ч. договори за наем, пътни книжки, пътни листове и др. За същите начислените амортизации за 2018г. са в размер на 42 266.67 лв., а за 2019 г. са в размер на 41 983.13 лв.

На основание чл. 54, ал. 2 от ЗКПО е извършено преобразуване на счетоводния финансов резултат в посока увеличение със сумите в размер на 44 107.70 лв. за 2018г. и в размер на 42 125.61 лв. за 2019 г. На основание чл. 54, ал. 1 от ЗКПО е коригиран декларираният резултат в посока намаление със сумите в размер на 1 841.03 лв. /44 107.70 лв. - 42266.67 лв./ за 2018 г. и в размер на 142.48 лв. /42 125,61 лв. - 41 983.13 лв./ за 2019г.

Счетоводният финансов резултат е коригиран в посока увеличение на основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО във връзка с чл. 10 от ЗКПО и чл. 16, ал. 1 и ал. 2, т. 4 от ЗКПО със сума в размер на 58 000.00 лв. за 2018г. и в размер на 6 420.00 лв. за 2019г. на основание чл. чл. 26, т. 1 и т. 2 от ЗКПО със сума в размер на 40 758.64 лв. за 2018 г. и със сума в размер на 39 742.96 лв. за 2019г. и на основание чл. 54, ал. 2 от ЗКПО със сума в размер на 42 266.67 лв. за 2018 г. и със сума в размер на 41 983.13 лв. за 2019 г.

В резултат на гореизложеното за 2018г. е установен положителен данъчен финансов резултат в

размер на 147 993,73 лв. лв. и полагащ се данък 14 799.37 лв. /при деклариран 696.84 лв./, за 2019г. - положителен данъчен финансов резултат в размер на 89 748.84 лв. и полагащ се данък 8 974.88 лв. /при деклариран 160.28 лв./

С оглед на това, че при установяването на задълженията за корпоративен данък, е прието, че не е доказано дружеството да е било получател по фактурите, издадени от сочените доставчици, е отказано право на приспадане на данъчен кредит по ЗДДС общо в размер на 17 432.89 лв. и са начислени лихви за забава в общ размер на 11 017.94 лв. за данъчни периоди от м. 05.2018г. до м. 07.2018г. и м. 06.2019г.

РА е оспорен по реда на чл. 152 и следващите от ДОПК пред директора на ДОДОП – С., във връзка с която е постановено Решение № 1203/30.08.2024г., с което е обявен за нищожен в частта му на установените резултати по ЗДДС за данъчни периоди от м. 05.2018г. до м. 07.2018г. и е потвърден в оспорената част на установените резултати по ЗКПО за 2018г. и 2019г. в размер на главница 22 917.13 лева и лихва 11 844.83 лева и в оспорената част на установения резултат по ЗДДС за м. 06.2019г. – главница 1301.17 лева и лихва 697.96 лева. Общият размер на потвърдената част на РА е 36 761.09 лева, от които главница 24 218.30 лева и лихва 12 542.79 лева.

РА е оспорен по съдебен ред с жалба от 16.09.2024г., подадена чрез ДОДОП – С. до АССГ. Жалбата е депозирана в срока по чл.156, ал.1 от ДОПК, от активно процесуално легитимирано лице, срещу подлежащ на оспорване акт и след изчерпване на задължителния административен ред за обжалване, с оглед на което, съдът приема, че правото на жалба е надлежно упражнено и депозираната жалба като редовна и допустима подлежи на разглеждане по същество.

По искане на жалбоподателя са допуснати и приети, без оспорване от страните, съдебно-счетоводна експертиза /ССЧЕ/ и допълнителна ССЧЕ, изготвени от Е. К., заключенията по които подробно отразяват в табличен вид счетоводното отразяване на спорните фактури от ревизираното лице и сочените доставчици /доколкото такива доказателства са налични/. Съдът счита, че ССЧЕ не опровергава констатациите на органите по приходите и не допринася за изясняване на делото от фактическа страна, поради липсата на представени доказателства от сочените доставчици.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, съдът формира следните правни изводи по съществото на правния спор:

Съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК, съдебният контрол за законосъобразност и обосновааност на РА включва преценка дали той е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби при издаването му.

Съдът, въз основа на приложените по делото доказателства, констатира, че обжалваният РА е издаден от компетентен орган по смисъла на чл. 118, ал. 2 ДОПК, във връзка с чл. 7, ал. 1, т. 4 от Закона за НАП, в кръга на определените му правомощия и в предвидената форма, съгласно чл. 119 и чл. 120 ДОПК, включително разпоредителната част в табличен вид, в която е определен размерът на обжалваните задължения. По административната преписка е приложен РД и предвид разпоредбата на чл. 120, ал. 2 ДОПК, ревизионният доклад е неразделна част от РА и в този смисъл може да се приеме, че мотивите на РД са и мотиви на РА. Не се установяват съществени процесуални нарушения в ревизионното производство, които са самостоятелно основание за отмяна на РА като незаконосъобразен.

Обжалваният РА е постановен при спазване на материалния закон.

В конкретния случай ревизираното лице, както в хода на ревизионното производство, така и при предоставената му възможност за отправяне на възражение срещу РД, включително и с жалбата до настоящия решаващ орган, не е представило доказателства, оборващи констатациите на органите по приходите.

Реалността на доставките е основополагаща за законосъобразното възникване и упражняване на правото на данъчен кредит – чл. 6, ал. 1, във връзка с чл. 25, чл. 68, ал. 1 и чл. 69, ал. 1 от ЗДДС, тъй като получателят черпи права от доставката чрез претенцията му за приспадане на право на данъчен кредит, поради което и негово е задължението да притежава документи за реалното предаване на стоката, съответно за извършване на услугата.

Доказателствената тежест в този процес пада върху ревизираното лице, което трябва с всички допустими от ДОПК доказателства и доказателствени средства да установи реалното осъществяване на фактурираните доставки. Последното не се справи с доказателствената си задача и не е установило наличието на реално извършени доставки по издадените му фактури.

Органите по приходите, извършили ревизията, са приели, че фактурите, издадени от доставчиците от „Предед“ ЕООД, „Домо 73“ ЕООД, „СГТТ“ ЕООД и „Л.О.Д.Л.“ ЕООД не отразяват реално извършени стопански операции. Това заключение е формирано след като от жалбоподателя и от посочените лица са изискани доказателства, отразяващи извършените доставки, но такива не са предоставени. В случая не само е констатирана липсата на фактури, приемо-предавателни протоколи, пътни листове и др., но е взето предвид и обстоятелството, че доставчиците не са отразили спорните фактури в дневниците за продажби за съответните данъчни периоди, същите не са разполагали с лица наети по трудови и извънтрудови правоотношения. Освен това липсата на счетоводни регистри е лишила ревизиращите от възможността да се установи отчитането на приходи/разходи от страните по процесните сделки.

Тезата на жалбоподателя се опровергава и от наличните в информационните масиви на НАП данни. Така например „СГТТ“ ЕООД е разполагало със съоръжения за 2018г. в размер на 32 000,00 лв., като разходи за възнаграждения и осигуровки не са декларирани, както и такива за суровини, материали и външни услуги. Останалите дружества не са подавали за процесните периоди ГФО, не са подавали годишни данъчни декларации по чл. 92 от ЗКПО /с изключение на „Домо 73“ ЕООД за 2018г./, поради което не може да се установи разполагали ли са с активи, необходими за извършване на дейността, както и дали са отчитани разходи за заплати, материали и др., свързани с процесните услуги.

Съгласно чл. 10, ал. 1 от ЗКПО счетоводен разход се признава за данъчни цели, когато е документално обоснован чрез първичен счетоводен документ по смисъла на ЗСч, отразяващ вярно стопанската операция. Първичният документ е носител на информация за регистрирана за първи път стопанска операция. В чл. 26, т. 2 от ЗКПО е посочено, че не се признават за данъчни цели разходи, които не са документално обосновани по смисъла на ЗКПО.

Недоказването на доставката на услуги е от значение за третиране на разходите в частта по ЗКПО и по-конкретно за признаването на разходи за дейността **на**

дружествата. Документирането на стопанска операция, за която няма достатъчно данни, че е извършена, налага увеличаване на финансовия резултат с незаконосъобразно осчетоводените разходи. Горното е наложено от възприемането на извода, че от жалбоподателя са отчетени разходи, водещи до неправомерно намаляване на финансовия резултат и в резултат на това до намаляване на дължимия корпоративен данък.

В рамките на производството по съдебно оспорване на процесния РА бяха представени доказателства - договори с горепосочените лица и фрагментарни извадки от счетоводни сметки. Договорите биха могли да представляват доказателство за възникване на взаимоотношенията между жалбоподателя и въпросните лица, но не и за изпълнение на задълженията по тях и повод за отчитане на разходи в тази връзка. Отделно от това важно е да се постави акцент върху факта, че от една страна неясно защо договорите с „Домо 73“ ЕООД и „СГТТ“ ЕООД са на английски език, при положение, че и двете страни са български дружества, а от друга страна същите не са подписани, т.е. не е налице съгласуване на волята им. Респективно ангажираните договори не свидетелстват дори за възникване на търговски отношения между страните по тях, а фрагментарните извадки от счетоводни сметки не представляват доказателство за навременно счетоводно отразяване, доколкото не могат да бъдат съпоставени с други счетоводни документи и данни. Ангажираните договори с „Перед“ ЕООД и „Л.О.Д.Л.“ ЕООД съответно за търговско посредничество /неясно между кои страни и за какви цели/ и проучване на пазара и търсенето /неясно какъв пазар и какво търсене/ са на български език и носят подписи, но не са подкрепени от каквито и да било доказателства за извършване на услуги от посочения вид, липсват и данни за квалифицирани служители, които биха могли да го сторят.

Тезата на жалбоподателя не намери опора и в поисканата от него и приета от съда съдебно-счетоводна експертиза. Вещото лице, поради липсата на ангажирани доказателства, бе поставено в невъзможност да отговори на поставените въпроси относно деклариране на приходи от доставчиците по процесните сделки.

В резултат на извършените пред съда процесуални действия изводите на ревизиращите относно въпросните сделки останаха неопровергани, като това е относимо към частта на оспорения акт, с която са установени задължения по ЗКПО, така и към тази, с която са установени задължения по ЗДДС /в която РА не е обявен за нищожен от директора на дирекция ОДОП С./.

Другият спорен въпрос касае отчетени разходи за сервизни услуги, каско, данък МПС, такса за обучение, преводачески услуги, такса пълномощно, консултантски услуги, обучение, билети, диагностика автомобил, месечен абонамент за спорт, разходи за ваучери, префактурирани разходи, ремонт на автомобил, фотографски услуги, услуги по дизайн, рекламни услуги, такси, по застрахователна полица, резервни части и лихва фактурирани от „Маргел-М“ ЕООД, „ДСК Лизинг“ АД, „Ай

Ти Бейслайн“ ООД, „ТБС Консултинг“ ЕООД, „Метафраси“ ООД, „Юнион Балкан Бизнес ЕУ“ ООД, „Си Трейд 2012“ ЕООД, HELLENIC SEAWAYS, „Порше Интер Ауто БГ“ ЕООД, „БТПП ЦПОПКФО“ ЕООД, „Бенефит Системс България“ ЕООД, „Идънред България“ АД, „Офис Експрес Сървис“ АД, „Мото-Пфое“ ЕООД, „Алсас“ ООД, „Менклипс“ ЕООД, „Ар Енд Ти Енерджи Солар“ ЕООД, „Дабъл Ти“ ЕООД, „Спайси Тренд С“ ООД, ЕТ „Интелект - Ваня Ананиева“, „Карма Ди“ ЕООД, „Авиа“ ООД и „ОТП Лизинг“ ЕООД. Общо отчетените разходи по сметките за 2018 г. са в размер на 40 758,64 лв., а за 2019 г. - 39 742,96 лв. Поради липсата на ангажирани фактури и придружаващи ги документи, същите не са признати на основание чл. 26, т. 1 и т. 2 от ЗКПО. Посочената доказателствена непълнота представлява пречка да бъде установено в чия полза са извършени въпросните услуги и свързани ли са те с икономическата дейност на дружеството.

По отношение на всички описани по-горе доставки, за които не са представени спорните фактури, са относими разпоредбите на чл. 71, т. 1 от ЗДДС. Липсата на ангажирани документи от жалбоподателя представлява пречка и за преценката за реалност на доставките, поради което правилно е позоваването и на чл. 68, ал. 1 и чл. 69, ал. 1 от ЗДДС.

Друг спорен въпрос касае извършени от ревизиращия екип корекции на основание чл. 54, ал. 2 от ЗКПО за периодите 2018 г. и 2019 г., поради недоказано използване на апартамент №1 с мазе 2 - 13,224% ид. ч., гараж, А. АЗ /с рама WAUZZZ8VF1066252/ и два автомобила, марка Л. Р. за дейността на дружеството. По отношение на недвижимия имот е констатирано, че не е представен нотариален акт за придобиването му, както и, че не са налични данни същият да е ползван като офис и да е отдаван под наем. Документи за собственост на гаража и автомобилите също не са представени. Както в рамките на ревизионното производство, така и в производството по административно обжалване не са ангажирани доказателства за използването им в икономическата и управленската дейност на дружеството.

В тази връзка следва да се приемат за обосновани корекциите, извършени от органите по приходите.

В обобщение на горното съдът намира, че събраните от ревизиращите органи доказателства са правилно преценени и заключенията в акта не противоречат на цялостното съдържание на установените при ревизията факти и обстоятелства и събрани доказателства, поради което РА е правилен и законосъобразен в частта на установените задължения, а жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена. При този изход на делото, основателна се явява претенцията на процесуалния представител на ответника за присъждане на съдебните разноски за юрисконсултско възнаграждение, каквото следва да бъде определено съгласно чл.161, ал.1 от ДОПК в размер на 1 835,14 евро /3 589,24лева/ съобразно чл.7, ал.2, т.4 вр. с чл.8, ал.1 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения /при материален интерес от 36 761.09 лева/.

Така мотивиран и на основание чл.160, ал.1 и чл.161, ал.1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, Съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата от „Юнион Балканс Бизнес СФ“ ООД – [населено място], представлявано от И. Г. К. чрез адвокат Я. Х. срещу Ревизионен акт № Р-22221023007754-091-001/06.06.2024г., в потвърдената му част с Решение № 1203/30.08.2024г., издадено от Директор на Дирекция "ОДОП" С..

ОСЪЖДА „Юнион Балканс Бизнес СФ“ ООД – [населено място], ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], №157А, ет.1, представлявано от управителя И. Г. К. да заплати на Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" - [населено място] при ЦУ на НАП сумата от 1 835,14 евро /3 589,24 лв./ съдебни разноски.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването на страните за изготвянето му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: